<6ann1><Aesthetics><Text Book
(School)><1981><Book><அன்னை தெரேசா
(துணைப்பாட நூல்) 9ம் வகுப்பு><*****><34><

9. உலகம் தழுவும் ஒளிச்சுடர்!

கதிரவனின் ஒளிவெள்ளம் உலகம் முழுவதும் பாயவல்லது;
பயன்களை விளைவிப்பது; உயிர்கள் அனைத்தையும் வாழ
வைப்பது; அவற்றுக்கு வளமும் வழங்குவது. அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கமும் அவ்வாறே இன்று உலக
நாடுகள் பலவற்றிலும் அணையா விளக்காக ஒளிவீசித்
திகழ்கிறது. இருண்ட வீட்டில் விளக்கை ஏற்றுவதைப்போல
ஆதரவற்ற - புறக்கணிக்கப்பட்ட பலருடைய வாழ் ˙கையில்
தன்னம்பிக்கை விளக்கை அழகாக எரியவிடுகின்றது.

உண்மையிலேயே ஒருவருடைய வீட்டில் விளக்கேற்றி
வைக்கும் பணியையும் அன்னை தெரேசா ஒருமுறை
செய்திருக்கிறார். ஆஸ்திரேலிய நாட்டில்தான் அந்த அரிய
நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அங்கே தமது இயக்கத்தைச் சார்ந்த

மடம் ஒன்றை முதன்முதலில் நிறுவுவதற்காக அவர்
மெல்போர்ன் நகர் போய்ச்சேர்ந்தார். இந்தியாவைப்
போன்று ஆஸ்திரேலியா ஏழைகளின்
குடிசைகளைக்கொண்ட
நாடு அன்று; பரந்த நிலப்பரப்பை உடையதாக
இருப்பினும்
குறைந்த மக்கள் தொகையுடனும் நிறைந்த
செல்வங்களுடனும் அது திகழ்கிறது. அங்கே
நடைபாதைகளில் நலியும்
பாட்டாளிக் குடும்பங்களையோ, கைவிடப்பட்ட கடும்
பிணியாளர்களையோ அவ்வளவாகக் காணமுடியாது.
எனினும்,
வரம்புமீறி மதுவைக் குடித்துவிட்டு வன்முறைக்
குற்றங்களில்
ஈடுபட்டுச் சிறைக்குச் சென்று திரும்பியதால்
தங்களுடைய
வாழ்க்கையைத் தாங்களே அழித்துக்கொண்டு
புறக்கணிக்கப்பட்ட சிற்சில மனிதர்களைப்
பார்க்கலாம்.
ஏற்றிய விளக்கு எரிகிறது
அத்தகைய குடிகாரக் கிழவர் ஒருவர் ஆதரவற்று
அல்லல்
உறுவதை அன்னை தெரேசா கேள்வியுற்றார்;
அவரது

இல்லத்துக்குச் சென்றார்; துணை யாரும் இன்றித்
தனிமையில் வாடும் முதியவரைச் சந்தித்தார்.
அப்போது கிழவர்

தங்கியிருந்த அறை தூசுகள் படிந்து சிலந்திகள் ஆங்காங்கே
பெரும் வலைகள் பின்னும் அளவுக்கு அலங்கோலமாக
இருந்தது.

"உங்கள் அறையை நான் துப்புரவு செய்யட்டுமா?" என்று
அன்னை தெரேசா கேட்டார். முதியவர் அதற்கு இசைந்தார். வீட்டைப் பெருக்கித் துப்புரவு செய்யும்போதே
நீண்ட மேசையின் ஓரத்தில் சிறிய மின்விளக்கு ஒன்று
அன்னை தெரேசாவின் கண்ணில் பட்டது. அது பல நாள்களாக ஏற்றப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்தவுடனேயே
அவர் தெரிந்துகொண்டார். எனவே, அதனை நன்கு துடைத்துவிட்டு, "இந்த விளக்கை நீங்கள் ஏன் பயன்படுத்துவது இல்லை?" என்று கேட்டார்.

முதியவரோ அவரது கேள்விக்கு விடையாகச் சில வினாக்களைத் திருப்பி எழுப்பினார்.

"யாருக்காக இந்த விளக்கை நான் ஏற்றவேண்டும்? என்னைப் பார்க்க யார் வருகிறார்? என் தனிமையை இந்த
விளக்கு வெளிச்சம் விலக்கிவிடுமா?"

துயரச் சுமையைத் தாங்கமுடியாமல் வெளிவந்த இந்தச்
சொற்கள் அன்னை தெரேசாவின் உள்ளத்தைத் தொட்டன.

அவர் முதியவருக்கு ஆறுதலாக, "சரி, உங்களைச்
சந்திப்பதற்கு எங்கள் அறப்பணி இயக்கத்தைச்
சார்ந்த கன்னியர்
இங்கே வருவர். அவர்கள் வந்தால் நீங்கள் இந்த
விளக்கைத்
தவறாமல் எரியவிடவேண்டும்," என்று கூறினார்.
அதன்
பின்னர் அன்னை தெரேசா கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பி
விட்டார்.

மூன்று திங்கள்கள் சென்றன.
ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து
வந்த அறப்பணி இயக்கக் கன்னியரிடம் அன்னை
தெரேசாவிடம் அளிக்குமாறு மடல் ஒன்றை அந்த
முதியவர்
அனுப்பியிருந்தார்; அதில்,

"என் மதிப்பிற்குரிய அன்னை அவர்களுக்கு,

உங்களுக்கு என் உளம் நிறைந்த நன்றி. நீங்கள் என்
வீட்டில் ஏற்றிவைத்த விளக்கு இன்னமும்
எரிந்துகொண்டிருக்கிறது!" என்று எழுதியிருந்தார்.

அன்னை தெரேசா தனிமையில் தவித்த அந்த
முதியவர்
வீட்டில் மட்டுமா விளக்கை ஏற்றிவைத்தார்?
தம்முடைய
அறப்பணிகளால் எத்தனையோ கடைப்பட்ட
மனிதர்களின்
வாழ்க்கையில் எல்லாம் வண்ண விளக்குகளை
ஏற்றிய

வண்ணமே இருக்கிறார். அவர் ஆஸ்திரேலியாவில்
மட்டுமன்று; உலகில் ஏழைகள் வாழும் எல்லா
நாடுகளிலும்
விளக்கேற்றி வருகிறார்.
`நான் தாகமாக இருக்கிறேன்'
முதன் முதலில், தமது அறப்பணி இயக்கத்தைக்
கல்கத்தா
நகரில் தோற்றுவித்தபோது அந்த நகரத்தின்
ஏழைகளுக்கும்
பிணியாளர்களுக்கும் தொண்டு செய்யவேண்டும்
என்னும்
எண்ணமே அன்னை தெரேசாவிடம்
ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்.
குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் தொழுநோயாளிகளுக்கும்
பெயர்
பெற்று விளங்கும் கல்கத்தாவைத் தாண்டித் தாம்
கடமையாற்றக்கூடிய காலம் வரும் என்று அவர்
கனவுகூடக்
கண்டிருக்கமாட்டார். ஏனெனில், கையிலே சிறு
தொகையும்
இன்றி, `லோரேட்டோ' கன்னியர் மடத்தைத் துறந்து
வீதியிலே அடிவைத்தவர் அவர். தகுந்த
பொருளாதார
வலிமை இல்லாமல் எந்த ஓர் அமைப்பும் தழைத்துச்
செழிக்க
முடியாது. எனவே, வறிய நிலையிலேயே
வறியவர்களுக்காகத் தொண்டு செய் யப் புறப்பட்ட
அன்னை தெரேசா,

தாம் ஆற்றப்போகும் அறப்பணி, உலகெங்கும்
பரவும்
என்று அப்போதே எண்ணியிருப்பார் என்பதற்கு
இடம்
இல்லை. என்றாலும், தன்னம்பிக்கையும் தளரா
முயற்சியும்
கொண்டு அவர் தொடங்கிய இயக்கம் பாரிலுள்ள
பல்வேறு
நாடுகளிலும் வேறோடிக் கிளைத்துத்
தழைக்கலாயிற்று.

இந்தியாவிலேயே கல்கத்தாவைத் தாண்டி அறப்பணி
இயக்கத்தினர் அடுத்துத் தொண்டு புரியச்சென்ற நகர்
காஞ்சி

ஆகும். அங்குள்ள கத்தோலிக்கக் குருமாரின்
துணையோடு
அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்க இல்லம்
அங்கே
தோற்றுவிக்கப்பெற்றது.

அதனை அடுத்து இந்தியத் தலைநகராம் புது
டில்லியிலேயே
தம் இயக்கத்தின் கிளையொன்றை ஏற்படுத்த
அன்னை
தெரேசா பெரிதும் விழைந்தார். அவரது விருப்பம்
ஈடேறுவதற்குச் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டின் தூதுவராக
இந்தியத்
தலைநகரில் பணியாற்றிய குத்தாத் என்னும் அறிஞர்
துணை

புரிந்தார். தமது நாட்டிலிருந்து தேவையான பண
உதவியைப் பெற்றுத்தருவதற்கும் அவர் முன்வந்தார்.
அதனுடன்,
அந்நாளில் இந்தியத் தலைமை அமைச்சராக இருந்த
பண்டித
ஜவகர்லாஸ் நேரு அவர்களிடம் தமக்குள்ள
நெருங்கிய
நட்பைத் தூதுவர் சிறப்பாக எடுத்துச்
சொல்லியிருக்கிறார்.
அவரது தொடர்பினால் சிறுவர் விடுதி ஒன்றைத்
தமது
இயக்கத்தின் சார்பில் புது டில்லியில் ஏற்படுத்துவது
அன்னை
தெரேசாவுக்கு எளிதாயிற்று.
அதன் தொடக்க விழாவில் கலந்துகொள்ளத் தம்
நண்பர்
வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் அவர்களுடன் ஜவகர்லால்
நேருவும்
வந்திருந்தார். அவர்களை வரவேற்றுச் சிறுவர்
இல்லத்தைச்
சுற்றிக் காண்பித்த அன்னை தெரேசா வழிபாட்டுக்
கூடத்தில்
மாட்டப்பட்டிருந்த இயேசுநாதரின் திருவுருவைக்
காட்டி,
"இவர் என் தலைவர்," என்று குறிப்பிட்டார். அதன்
கீழே
"நான் தாகமாக இருக்கிறேன்," என்னும் சொற்கள்
பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. கிருஷ்ணமேனன்

அவற்றையே
திரும்பத் திரும்ப உரக்கப் படித்தார். வழிபாட்டுக்
கூடத்தை
விட்டு வெளியேறியதும் அந்தச் சொற்களுக்குரிய
பொருள்
என்னவென்று கேட்டார்.
"இயேசு பெருமான் சிலுவையில்
அறையப்பட்டபோது
நா வறண்டது. `நான் தாகமாக இருக்கிறேன்' என்றார்.
இங்கே தண்ணீருக்காக ஏற்பட்ட `தாகம்' எனப்
பொருள்
-90-
கொள்வது உலக நடைமுறையை ஒட்டிய எளிய
பொருள்.
ஆனால், இந்தச் சொற்களுக்கு வேறு ஆழமான
பொருள்
உண்டு. உலகில் நெடுங்காலமாக அன்புக்கும்
ஆதரவுக்கும்
ஏங்கும் கடைநிலையில் உள்ள ஏழை உள்ளங்கள்
எண்ணற்றவை இருக்கின்றன. அந்த உள்ளங்களின்
அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் உரிய ஏக்கத்தைத்தான்
இயேசு பெருமான்
உருவகப்படுத்திக் கூறியிருக்கிறார்; அவர்களுக்கு
ஏற்படும்
அந்த உள்ளத் தவிப்பைத்தான் தமக்கு உண்டான
`தாகம்'
எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்." என்று அன்னை
தெரேசா

விளக்கம் அளித்தார்.
 அதைக் கேட்டதும் அந்த அறப்பணித் தலைவியின் ஆழமான அறிவுத் தெளிவை உணர்ந்து, வி. கே. கிருஷ்ணமேனனும் பண்டித ஜவகர்லால் நேருவும் வியப்புக் கடலிலே
ஆழ்ந்தார்கள்.
பின் னர், அந்தக் குழந்தைகள் இல்லத் திறப்பு விழா நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கியபோது அன்னை தெரேசா தாம்
ஆற்றிவரும் பணிகள் குறித்து ஓரளவு விளக்க விரும்புவதாகக்
கூறினார். ஆனால், நேரு அவர்களோ, "உங்கள் இயக்கத்
தொண்டுகளைப்பற்றி நீங்கள் விளக்கவேண்டிய தேவை
இல்லை. ஏனெனில், உங் ளைப்பற்றியும் நீங்கள் புரியும்
ஒவ்வொரு தொண்டைப்பற்றியும் நான் விரிவாகவே தெரிந்து
கொண்டிருக்கிறேன். அப்படித் தெரிந்துகொண்டிருப்பதால்
தான் இந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குபெற நான் வந்திருக்கிறேன்"
என்று புன்னகையோடு கூறினார்.
 இந்தியத் தலைமை அமைச்சரின் இந்தச் சொற்களே அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணிகளுக்கு நிகரில்லாத புகழ்
மாலைகளாக அமைந்து மகிழ்வித்தன.

தமிழகத்தில் அறப்பணி இயக்கம்
தமிழ்நாடு அறவுணர்வுகளைப் போற்றுவதிலும்
அறப்பணிகளை ஆற்றுவதிலும் தொன்றுதொட்டுப்
பெருமை
பெற்று விளங்கிவருகிறது. இங்கும் அன்னை
தெரேசாவின்
-91-
அறப்பணி இயக்கத்தின் ஒளிக்கதிர்கள் மெல்ல
மெல்லப்
படர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.
கோயம்புத்தூர், பஞ்சாலைகள் மிகுதியாக உள்ள
தொழில்
நகரம். பல்லாயிரக்கணக்கில் பாட்டாளித்
தொழிலாளர்கள்
இங்கே வாழ்கிறார்கள். சுற்றுவட்டாரத்தில் தேயிலைத்
தோட்டங்களும் காரிஃபித் தோட்டங்களும் பசுமை
மண்டிக்
காட்சியளிக்கும். அங்கும் ஆயிரக்கணக்கில்
தொழிலாளர்கள்
அலுவல் புரிகின்றனர். அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்
குடும்பங்கள் பல நன்றியோடு கொண்டாடும்
அளவுக்கு அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம் கிளை ஒன்று
கோயம்புத்தூர் நகரிலும் சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலும்
தொண்டாற்றி வருகிறது.
தமிழ்நாட்டின் தலைநகரமாகிய சென்னை,
இந்தியாவின்
முப்பெரும் நகரங்களில் ஒன்று. பல்வேறு

தொழில்களுக்கும்,
வாணிகங்களுக்கும் மையமாக விளங்கும் இது, மிகப்
பெரிய
துறைமுகப்பட்டினமும் ஆகும். உலகிலேயே
இரண்டாவது
மிக நீண்ட கடற்கரை அமைந்துள்ள பெருமையும்
இந்நகருக்கு உண்டு. மிக அழகிய மாளிகைகள்
வானைமுட்டும்
அளவுக்கு இங்கே வளர்ந்துவருவதைக் காணலாம்.
ஆயினும்,
வயிற்றுக் கஞ்சிக்கு வழியில்லாமல் வாடுகின்ற
ஏழைகளைக்
கொண்ட குடிசைப் பகுதிகளுக்கும் இங்கே குறைவு
இல்லை.
சென்னையில் அழகான நெடுஞ்சாலைகளும்
செல்கின்றன;
அதே சாலைகளின் ஓரங்களில் மழையில் நனைந்து,
வெயிலில்
பொசுங்கும் நடைபாதைக் குடும்பங்களும் நிறைந்த
எண்ணிக்கையில் வாழ்கின்றன. இங்ஙனம்
புறத்தோற்றத்தில் பகட்டான காட்சிகளையும்
அகத்தளவில் வறுமையின்
காரிருளையும் சுமந்துநிற்கும் சென்னை மாநகரிலும்
அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம் அடக்கமாகப்
பணியாற்றி
வருகிறது; இங்குள்ள இராயபுரம் பகுதியில் அதன்
கிளையொன்று அமைந்துள்ளது.

சென்னையை அடுத்துள்ள எண்ணூர் மிகப் பெரிய அனல்
மின் நிலையம் எழுந்துள்ள ஊராகும்.
ஆயிரக்கணக்கில்

ஏழைத் தொழிலாளிகள் வாழும் பகுதி. அங்கும் அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கக் கிளை தன் தொண்டினைப்
புரிந்துவருகிறது.

காஞ்சிபுரம், சென்னையிலிருந்து எழுபது கிலோ மீட்டர்
தூரத்தில் உள்ள வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நகரம். பண்டை
நாளில் பல்லவப் பேரரசரிகளின் தலைநகராக இது
விளங்கியது. திராவிடச் சிற்பக் கலையின் செழுமையை இங்குள்ள
இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கோவில்களில் காணலாம்.
நேர்த்தி மிகுந்த நெசவுத் தொழிலில் தலைசிறந் து விளங்கும்
இந்நகரம் பகட்டான பட்டுப் புடைவைகளுக்குப் புகழ்
பெற்றுத் திகழ்கிறது. இதன் சுற்று வட்டத்தில் ஏழை
நெசவாளிகள் எண்ணற்றோர் தறியோடு போராடுவதைப்
பார்க்கலாம். இங்கும் அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம்
தன் கடமைகளைக் கனிவோடு நிறைவேற்ற

முற்பட்டிருக்கிறது.
வேலூர், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகர்.
பழைமையான ‘ரிஅரண்மனைக் கோட்டையைக்
கொண்ட
நகரம். இங்கும் அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி
இயக்கக்
கிளை தொடங்கப்பட்டுள்ளது.
அமிழ்தினும் இனிய தமிழ் வளர்த்த
பெருமைக் குரிய பெரு
நகரம் மதுரை. தமிழ்நாட்டில் சென்னைக்கு
அடுத்தபடியாக
மிகுதியான மக்கள் தொகையைக்கொண்ட மாநகரம்
இது.
சங்கம் கண்டு தமிழைத் தழைக்கச்செய்த பாண்டிய
மன்னர்களாலும், பின்னாளில் நாயக்க
மன்னர்களாலும் சிற்பக்
களையெழிலும் கட்டடக் கலையழகும் சிறந்து
விளங்கும்
இந்நகரில் நாற்புறமும் கோபுரங்களைக்கொண்ட
மீனாட்சி
கோவில் பார்க்கத்தக்கதாகும். இங்கும் அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம் தன்
அருட்கடமைகளை ஆற்ற
முனைந்துள்ளது.
எனினும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில்,
அன்னையாரின் இயக்கம் மெல்ல மெல்லத்தான்
வளர்ந்துவருகிறது.

"தமிழகத்திலிருந்து மிகப் பல இளைஞர்களும் இளம் பெண்களும் வேண்டும்" என்று அன்னை தெரேசாவே ஒரு முறை கூறியிருப்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

அயல் நாடுகளில் அன்னையின் இயக்கம்

இந்திய நாட்டுக்கு வெளியேயும் அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்தின் ஒளிக்கதிர்கள் மெல்ல மெல்லப் படரத் தொடங்கின. அவ்வாறு அவரது இயக்கத்தின் கிளை தோன்றிய முதல் அயல் நாடு, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான `வெனிசுலா'வாகும். 1965ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் அந்த முதல் வெளிநாட்டு மடம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதனை அடுத்து அதே தென்னமெரிக்கக் கண்டத்திலேயே கொலம்பியா, பொலிவியா, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளிலும் இல்லங்கள் திறக்கப்பட்டன.

அயல் நாடுகளில் இவ்வாறு இயக்கம் பரவி வரும்போது அன்னை தெரேசாவுக்கு உரோம் நகரிலிருந்தே அழைப்பு வந்தது. மேதகு போப் ஆண்டவர் அவர்களே அழைப்பு விடுத்திருந்தார். அதைக் கண்டு அன்னையார் பெருமிதம்

கொண்டார்; பேரின்பமடைந்தார். போப் ஆண்டவர்
உலகம்
முழுவதிலும் உள்ள கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ மக்கள்
அனைவருக்கும் வணக்கத்திற்குரிய மாபெருஞ்
சமயத் தலைவர்.
அவரது ஆட்சிப்பீடம் அமைந்த உரோம் நகர் ஒரு
தனி
நாடாகவே விளங்குகிறது. உலகம் எங்கணும் உள்ள
கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ சமயத்தின் திருச்சபைகள்
அத்தனைக்கும் ஆட்சித் தலைவராகவும் போப்
ஆண்டவர்
திகழ்கிறார். அவரது ஒப்புதல் ஆணையைப் பெற்ற
பிறகு
தான் லோரேட்டோ கன்னி மடத்தைத் துறந்து
வெளியே
வந்து அன்னை தெரேசாவால் அறப்பணி
இயக்கத்தைத்
தோற்றுவிக்கமுடிந்தது. எனவே, பரந்த உலகெங்கும்
சிறந்த
மதிப்பினைப் பெற்றுத் திகழும் போப் ஆண்டவர்
அவர்களே,
தமது உரோம் நகருக்கு வந்து அறப்பணி இல்லம்
அமைக்குமாறு அழைப்பு விடுத்ததை ஒரு பெரும்
பேறாகவே அன்னை
தெரேசா எண்ணி மகிழ்ந்தார்.

அவரும் அவரது இயக்கத்தைச் சார்ந்த கன்னியரும்
உடனே உரோம் நகர் சென்றனர். அதனைச் சுற்றிய

புறநகர்ப் பகுதிகளில் வறுமை தாண்டவமாடி மக்களை
வாட்டியது. அங்குள்ள குடிசைப் பகுதியிலேயே கன்னித் துறவியர்
தங்கினர். ஏழைகளின் நடுவே ஏழைகளாகவே உண்டு,
உடுத்து, உறங்கினர். பட்டினி கிடக்கும் மக்களின் பசியைப்
போக்கப் பிச்சை எடுப்பதற்கும் வெட்கப்படாமல்
இக்கன்னியர் கடைத் தெருவுக்குச் சென்றனர். பொது மக்கள்
இவர்களை முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். இவர்களுள்
பலர் ஐரோப்பாக் கண்டத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த
போதிலும், உரோம் நகர மக்கள் இவர்களை `இந்தியச்
சகோதரிகள்' என்றே அழைத்தனர். இவ்வாறு மேதகு
போப் ஆண்டவரின் ஆட்சிப்பீடம் அமைந்த உரோம்
நகரிலேயே அறப்பணி இயக்கத்தினர் ஆற்றிய அளப்பரிய
தொண்டுகள், அன்னை தெரேசாவுக்கு மேலும்
செல்வாக்கைத் தேடிக்கொடுப்பனவாக அமைந்தன.

உரோம் நகர் இல்லத்திற்குப் பிறகு, இயக்கம் கால்கொண்ட
நாடு ஆஸ்திரேலியாவாகும். அந்நாட்டைச் சார்ந்த திரு. மக்கீ
என்னும் செல்வர் ஒருமுறை இந்தியா வந்து

அன்னை
தெரேசாவைச் சந்தித்தார். ஒரு பெருந்தொகையை
எடுத்து
அவர் முன்னே மேசைமீது வைத்து, "இது தொடக்கம்
தான்" என்றார். அந்தப் பணத்தை கையில் எடுத்துக்
கொண்ட அன்னை தெரேசா, வேறுவகையில்
அதைப்
பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. ஆஸ்திரேலியாவில்
உள்ள
புறக்கணிக்கப்பட்ட ஏழைகளுக்கும்
பிணியாளிகளுக்கும்
தொண்டுபுரியக்கூடிய சூழ்நிலைகளைப்பற்றிக்
கேட்டறிய
முற்பட்டுவிட்டார். திரு. மக்கீயுடன் மேற்கொண்ட
உரையாடலைத் தொடர்ந்து 1969ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்
திங்களில்
முதன் முறையாக அவர் ஆஸ்திரேலியா சென்றார்.
அங்கே
பழங்குடி மக்களிடையே பணியாற்றுவதற்குரிய
திட்டங்களைத் தீட்டினார். பின்னர் அதே ஆண்டு
செப்டம்பர்த்
திங்களில் முதல் அறப்பணி மடம் பூர்க் என்னும்
இடத்தில்

நிறுவப்பெற்றது. அதற்குப் பிறகுதான் மெல்போர்ன்
நகரிலும் இயக்கக் கிளை 1970 ஏப்ரலில்
ஏற்படுத்தப்பட்டது.

ஆஸ்திரேலியாவை அடுத்து மத்திய கிழக்கு

நாடுகளிலும்
அறப்பணி இயக்க இல்லங்கள் அமைக்கப்பெற்றன.
அங்கே
ஜோர்டான் நாடும் ஏமன் நாடும் முதலில் அத்தகைய
பேற்றினைப் பெற்றன.
மத்திய கிழக்கு நாடுகள் `ஒரே கடவுள்' என்னும்
கொள்கையுடைய மூன்று சமயங்களின்
பிறப்பிடமாகும்.
யூதம், கிறித்தவம், இசுலாமியம் ஆகிய மூன்று
சமயங்களையும் சார்ந்த மக்களிடையே
பணியாற்றுவது அறப்பணி
இயக்கத்தவருக்கு ஒரு புதிய பட்டறிவையே தந்து
உவகையூட்டியது.
துணைவர்கள், உடன்-உழைப்பாளர்கள்
நெடுமரம் ஒன்று நீண்டகாலம் நிலைத்து நின்று நிழல்
கொடுக்கவும் பழம் வழங்கவும் அதன் ஆணிவேர்
ஆழமாக
மண்ணில் வேரோடினால்மட்டும் போதாது; அதனைச்
சுற்றிலும் எண்ணற்ற சல்லிவேர்களும் துணை
நிற்கவேண்டும்.
அவ்வாறுதான் அறப்பணி இயக்கத்தின்
ஆணிவேராக
அன்னை தெரேசா விளங்குகிறாரெனில் அவருக்குத்
துணையாகப் பல்லாயிரம் தொண்டர்கள்
உலகெங்கணும்
பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களுள் இரண்டு
வகையினர்
உண்டு. இரவு-பகல் எந்த நேரமும் அறப்பணி

இயக்கத்தின்
வேலைகளிலேயே தங்களை முழுமையாக
ஈடுபடுத்திக்கொள்பவர்கள் ஒரு வகையினர்;
தங்களுக்குக் கிட்டும் ஒய்வு
நேரங்களில் - விடுமுறை நாள்களில் அவ்வப்போது
இயக்கப்
பணிகளைப் புரிந்துவிட்டுத் திரும்பிச் செல்கிறவர்கள்
இன்னொரு வகையினர். முன்னவர், துணைவர்கள்
எனச்
சொல்லப்பெறுகிறார்கள்; பின்னவர்,
உடன்-உழைப்பாளர்கள் என
அழைக்கப்பெறுகின்றனர்.
 தமது இயக்க வளர்ச்சிக்குப் பண உதவி
செய்பவர்களை
அன்னை தெரேசா வரவேற்கிறார் என்றாலும்
அவர்களைவிடத்
-96-
தங்கள் உடல் உழைப்பைத் தந்து பணிபுரிய முன்
வருகிறவர்களையே அவர் பெரிதும் விரும்புகிறார்.
அவரது
எண்ணப்படியே முழுநேர உழைப்பையும் பகுதிநேர
உழைப்பையும் இயக்கத்திற்குத் தருவதற்காக
வந்தவர்களே
இந்தத் துணைவர்களும் உடன்-உழைப்பாளர்களும்
ஆவர்.
 புண்ணுக்குக் கட்டுப்போடும் துணிகளை
உருவாக்குதல்,
மருந்தகங்களுக்குத் தேவையான சில்லறைப்

பொருள்களைத்
திரட்டுதல், சிறுவர்-சிறுமியருக்குத் தேவையான
கல்விச்
சாலைப் பொருள்கள், விளையாட்டுப் பொருள்கள்
முதலானவற்றைச் சேமித்தல், நோயாளிகளுக்கு
மருத்துவம் புரிவதில்
துணை நிற்றல், அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைத்
தேடித் தருவதில் விரைந்து செயலாற்றுதல் முதலான
அலுவல்களை இவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள்.
இயக்கத்தின்
சார்பில் இல்லத் திறப்பு விழாவோ, வேறு
நிகழ்ச்சிகளோ
நிகழவேண்டுமாயின், அந்த இடங்களைத்
தொட்டிபோலத்
துப்புரவு செய்து அத்தனை ஏற்பாடுகளையும்
முறையாகச்
செய்து முடிப்பவர்களும் இவர்களே.
 அறப்பணி இயக்கத்தில் முழுமூச்சாகத் தம்மை
ஒப்படைத்துக்கொள்ள முதன்முதல் அன்னை
தெரேசாவிடம்
இணைந்தவர் சுபாஷிணி தாஸ் என்று முன்னர்க்
குறிப்பிட்டுள்ளோம். அவரைப் போன்றே `துணைவர்'
நிலையில்
தொண்டாற்றுவதற்கு முதன்முதலில் முன் வந்தவர்,
செல்வி
`ழக்ளின் தெ தெக்கர்' என்பவர் ஆவர். இவர்
பெல்ஜியம்
நாட்டைச் சார்ந்த பெண்மணி. இவரே ஒரு நோயாளி;

பதினேழு முறை அறுவை மருத்துவத்துக்கு
ஆளானார்.
ஆயினும், தம்மைப்போன்ற நோயாளிகளுக்குப்
பணிவிடைகள்
புரிவதையே இன்பப் பேறாக இவர் எண்ணி
உழைக்கின்றார்.
அறப்பணி
இயக்கத்தால் உடல்நலன் தேறிப் பயன் அடைந்த
நோயாளிகளும், புகலிடம் அளிக்கப் பெற்ற
கடைநிலையாளர்களும்
-97-
அந்த இயக்கப் பணிகளுக்கே தங்களை
ஒப்படைத்துக்
கொண்டு உழைப்பதற்காக ஓர் அமைப்பை இந்தப்
பெல்ஜியம்
பெண்மணி உருவாக்கினார். இதன் வாயிலாகப் பல
துணைவர்கள் அன்னை தெரேசாவின்
அடிச்சுவட்டில்
தொண்டாற்ற முன்வந்திருக்கிறார்கள். முதலில்
இரண்டு ஆண்டுகள்
மட்டுமே செல்வி ழக்ளின் தெ தெக்கர் இந்தியாவில்
பணிபுரிந்தார். அவரது உடல்நிலை நலிவுற்றதால் தம்
தாயகமான
பெல்ஜியத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்.
எனினும்,
அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்துக்கு
துணையாக அவர் ஆற்றத்தொடங்கிய தொண்டு
எவ்வகையிலும்

நலிவடையவில்லை.
அவரைப் போன்றே அறப்பணி இயக்கத்துக்கு துணை
நிற்கும் உடன்-உழைப்பாளர்களுள்
முதன்மையானவராகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் திருமதி
ஆன் பிளைக்கி.
ஆண்டுதோறும் இயேசுநாதர் பிறந்த நாள் விழாவின்போது ஒரு
விருந்து நடத்துவது அன்னை தெரேசாவின் வழக்கம்.
அப்போது சிறுவர்-சிறுமியர்க்கு விளையாட்டுப்
பொருள்களை அவர் பரிசுகளாக அளிப்பார். அத்தகைய
விளையாட்டுப் பொருள்களைத் தமது சொந்த முயற்சியில் திரட்டி
அவரிடம் ஒப்படைப்பதற்கு ஆன் பிளைக்கி முன்வந்தார்.
பொதுப்பணி புரிவதில் அவருக்குள்ள ஆர்வத்தைப் புரிந்து
கொண்ட அன்னை தெரேசா வேறு சில பொறுப்புகளையும்
மேற்கொள்ளுமாறு அவரைத் தூண்டினார். முதலில் இயேசு
நாதர் பிறந்த நாளில் கிறித்து சமயக் குழந்தைகளுக்கு
விளையாட்டுப் பொருள்கள் மட்டுமன்றிப் புத்தாடைகள்,
காலணிகள் வாங்குவதற்கும் பணம் திரட்டித்தருமாறு
கேட்டுக்கொண்டார்; அடுத்து, இசுலாமியக்

குழந்தைகளுக்கும் இந்துக் குழந்தைகளுக்கும்
பொருள்கள் வாங்க நிதி
திரட்டுமாறு வேண்டினார். பின்னர்,
தொழுநோயாளிகள்
பணிக்காக நான்கொடை திரட்டும் பொறுப்பையும்
ஆன்
பிளைக்கியிடம் அன்னை தெரேசா ஒப்படைத்தார்.
இப்படித்
தான் `உடன்-உழைப்பாளர்' அமைப்பு 1954
முதல் உருவெடுத்தது.

அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம்
இன்னும்
பெரிய ஆலமரத்தின் நெடிய விழுதுகளுள்
ஒன்றாகவே இந்த
`உடன்-உழைப்பாளர்' அமைப்பும் துணை நிற்கிறது.
கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், மாணவ மணிகள்
ஆகியோர்
தங்கள் விடுமுறைக் காலங்களை விணாக்காமல் இந்த
அமைப்பில் சேர்ந்து தொண்டு செய்கிறார்கள்.
குடும்ப
வாழ்க்கையில் உள்ள கணவன்-மனைவியரும்.
தங்கள்
அலுவல் நேரந் தவிர ஓய்வு வேளைகளில் இதில்
பங்கு
கொண்டு உழைக்கிறார்கள். பொருள் வளம் இருந்தும்
மன அமைதி இழந்த செல்வர்களும்
உடன்-உழைப்பாளர்களாக முழுமையாகத் தங்களை

ஈடுபடுத்திக்கொண்டு
பணியாற்ற முன்வருகிறார்கள். பல்வேறு நாட்டவரும், பல
மொழியாளர்களும், பல இனங்களைச்
சார்ந்தவர்களும், பல
சமயத்தவர்களும் எத்தகைய வேறுபாடும் இன்றி இந்த
அமைப்பிலே தங்களை இணைத்துக்கொண்டு,
நோயாளிகளுக்கும், திக்கற்ற சிறுவர்களும், ஏனைய கடைப்பட்ட
மாந்தருக்கும் தம்மாலான கடமைகளைப் புரிகிறார்கள் என்பது
குறிப்பிடத்தக்கது. உலகில் எந்தெந்த நாடுகளில் அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம் உள்ளதோ அங்கெல்லாம்
உடன்-உழைப்பாளர்களும் பெரும்பாலும் ஊழியம் புரிவார்கள்.

தங்கள் சொந்தக் குடும்பக் கடமைகளை மறக்காமலே
எவரும் உடன்-உழைப்பாளராக உழைக்கலாம்.
பலதரப்பட்ட துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் ஓய்வு
நேரங்களில் அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்தில்
சேர்ந்து ஏழைகளிடம் பரிவு காட்டவேண்டும் என்பதே இதன்
நோக்கம். பண வசதி படைத்தவர்களும் இந்த

அமைப்பில்
இணைந்துகொள்கிறார்கள். எனினும், அன்னை
தெரேசா,
அவர்களிடம் பொருள் கொடையை
எதிர்பார்க்கவில்லை;
உழைப்புக் கொடையையே எதிர்பார்க்கிறார்.
இந்தியாவில் மிகப் பெரிய செல்வக் குடும்பங்களில்
பிர்லா
அவர்களின் குடும்பமும் ஒன்று. அவருடைய
அருமை மகள்
ஒருமுறை நோய்வாய்ப்பட்டபோது, அன்னை
தெரேசாவைப்
-99-
பார்க்கவேண்டும் என்னும் ஆவல் கொண்டார்.
அவரது
விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அன்னை தெரேசா
சென்றார்.
அப்போது அந்தப் பெண்மணி, "உங்கள் அறப்பணி
இயக்கத்திற்காக இந்தப் பணத்தை
வைத்துக்கொள்ளுங்கள்,"
என்று கூறி, பதினைந்தாயிரம் ரூபாவுக்குக் காசோலை
தந்தார். அத்துணைப் பெருந்தொகையை
நன்கொடையாக
அளித்த அந்த நங்கையிடம் அன்னை தெரேசா
என்ன
கேட்டுக்கொண்டார் தெரியுமா?
"எனக்குப் பணம் பெரிது அன்று; நீ உடல் நலம்
தேறியவுடன் உன் ஓய்வு நேரத்தில் ஏழைகளுக்காக

உழைக்க
வேண்டும். அதையே நான் பெரிதும்
விரும்புகிறேன்."
என்றார்.
ஒருமுறை கல்லூரி மாணவியர் சிலர் அன்னை
தெரேசாவைக் காண வந்தனர். அவர் ஆற்றிவரும்
அறப்பணிகளுக்காக அவரைப் பாராட்டுவதற்காக
அவர்கள் வந்தார்கள்.
ஆனால், அவர்களை நோக்கி, "வரும்
ஞாயிற்றுக்கிழமை
தில்ஜாலா என்னும் இடத்தில் மனநோய்கொண்ட
குழந்தைகளுக்காக உங்கள் நேரத்தைச்
செலவிடமுடியுமா?" என்று
அன்னை தெரேசா அன்போடு கேட்டுக்கொண்டார்.
அவரது
அன்புக் கட்டளையை அக்கல்லூரி மாணவியரால்
எவ்வாறு
மீறமுடியும்? இவ்வாறுதான் ஊக்கமூட்டி
`உடன்-உழைப்பாளர்கள்' பலரை ஈர்க்கின்ற
பேராற்றலாகவும் அவர்
விளங்குகிறார்.
`உடன்-உழைப்பளார்' அமைப்பு, அறப்பணி
இயக்கத்தின் பெருமைக்குரிய ஒரு கடமை அணி
என்பதில்
ஐயப்பாடே இல்லை.
அறப்பணியில் சகோதரர் ஆண்ட்ரூ
பெண் குலத்தின் பேரொளியாகத் திகழும் அன்னை
தெரேசா தமது அறப்பணி இயக்கத்தின்

முழுமையான
தொண்டர்களாகக் கன்னிப் பருவத்திலேயே `துறவு'
நிலை
மேற்கொண்ட பெண்களையே இணைத்துக்கொண்டு

பணியாற்ற முற்பட்டார். ஆனால், அவரது
இயக்கத்தால் பரிவு
காட்டப்படுகிறவர் பெண்டிர்மட்டும் அல்லர்;
ஆடவரும்
காக்கப்படுகின்றனர். எனவே, தொண்டு
மனப்பான்மையுடைய ஆடவரின் துணையும்
இயக்கத்திற்குத் தேவை
ஆயிற்று.

இந்நிலையில், ஆஸ்திரேலிய நாட்டைச் சார்ந்த
கிறித்து
சமயத் துறவியான சகோதரர் ஆண்ட்ரூ என்பவர்
அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்தில்
ஈடுபட்டுத்
தொண்டாற்ற முன்வந்தார். அவரது தலைமையில்
1963ஆம்
ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 23ஆம் நாளில் `ஆண்
உடன்பிறப்புகள் அறப்பணி இயக்கம்'
தோற்றுவிக்கப்பெற்றது. அவரது அரிய முயற்சியால்
ஆண்
தொண்டர்களுக்கான இந்த அமைப்பு உறுதியாகவும்
பரவலாகவும் வளர்ந்து பல்வேறு அறப்பணிகளை
ஆற்றி
வருகிறது.

குடிசைகளில் வாழும் ஏழை மக்களிடையே கல்வி விளக்கை
ஏற்றிவைத்தல், இறப்போர் நல இல்லத்திலும்
தொழுநோயாளிகள் இல்லத்திலும் ஆண்
நோயாளிகளுக்கு ஊன்று
கோலாய் உதவிபுரியும், ஏனைய கடைப்பட்ட மக்களுக்குக்
கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடுதல் முதலான நற்பணிகளை இந்த
`ஆண் உடன் பிறப்புகள் இயக்கம்' புரிந்துவருகிறது.
அவற்றுடன் நில்லாமல் வியட்நாம் போரில் படுகாயம்
உற்றவர்களுக்குப் பரிவு காட்டுவதிலும் இவ்வியக்கம் நிகரற்ற
தொண்டுபிரிந்தது.

அன்னை தெரேசாவுக்கு சகோதரர் ஆண்ட்ரூவிடம்
அளவற்ற நன்மதிப்பு உண்டு; அவரைத் தமது இயக்கத்தின்
இன்றியமையாத தூணாகவே எண்ணிப் போற்றுகிறார்.

10. நாடிவந்த நன்கொடைகள்

வறியவர்களை வாழவைக்கும் வள்ளல் பண்பு மனிதப்
பண்புகளிலேயே மாண்புடைய ஒன்றாகும். அவ்வாறு
கொடை வள்ளர்களாகத் திகழ்வோரைக் குன்றின்மேலிட்ட
விளக்காக மன்பதை என்றென்றும் கொண்டாடிப் போற்றும்.
அத்தகைய கொடைவள்ளல்களாகத் தமிழகத்தில்

எண்ணற்றோர் இருந்திருக்கின்றனர். முல்லைக்குத் தேர் ஈந்த
பாரி, மயிலுக்குப் போர்வை அளித்த பேகன், புலவர் ஒருவரின் வறுமையைப் போக்கத் தன் தலையையே தரத்
துணிந்த குமணன் முதலானோர் வரலாற்றில் அழியா இடம்பெற்றுள்ள வள்ளல்களில் சிலர் ஆவர்.

`இல்லை' என வருவார்க்குத் தம்மிடம் இருக்கின்ற பொருளை இடுகின்றவரே உயர் குலத்தவர் என்றும், ஈயாதவர் இழிகுலத்தவர் என்றும் அவ்வையார் அழுத்தமாக
எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இத்தகைய வள்ளல் பண்பை வளர்க்கின்ற பணியிலும்
அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கம் ஈடுபட்டுள்ளது
எனின் மிகையன்று. ஏனெனில், இரக்கம் பொங்கும் இதயம்
படைத்தவர்கள் நல்கும் நன்கொடைகளை நம்பித்தான்
அவரது தொண்டுப் பயணம் தொடங்கியது; இன்றும் தொடர்கிறது. ஏழைகளாயினும், செல்வராயினும் அவரவரின் வருவாய் நிலைக்கேற்ப வாரி வழங்கப்பெறும்

நன்கொடைகளே, இந்த இயக்கத்தின் அச்சாணி எனவும்
கூறலாம்.

விந்தை நிகழ்ச்சிகள்
 கல்கத்தா `மோத்திஜில்' சேரியில் முதன்முதலில் அடி வைத்துப் பள்ளி ஒன்றை நிறுவியபோது அன்னை தெரேசாவின் கையில் ஐந்து ரூபா மட்டுமே இருந்தது. அதன் பின்னர்,
அவரது தன்னலமற்ற தொண்டினைக் கண்டவர்கள் தாமாகவே அவருக்கு நன்கொடைகள் நல்க முன்வந்தார்கள்.
ஒரு திறந்தவெளியில் குடிசைகளுக் ிடையேதான் அவரது
முதல் பள்ளி தொடங்கியது; அப்போது அங்கே எழுது஖தற்குக் கரும்பலகையோ, அமர்வதற்கு நீண்ட பலகையோ,
நாற்காலிகளோ இல்லை. அரிச்சுவடி படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு
வங்காளி மொழி எழுத்துகளைத் தரையில் உள்ள புழுதியில்
எழுதித்தான் அவர் கற்பித்திருக்கிறார். பிறகு ஒருவர் மேசை ஒன்றை நன்கொடையாகத் தந்தார். அதனை யடுத்து
நாற்காலிகளும், கரும்பலகையும் அன்பளிப்புகளாக வந்தன.
இப்படித் தொண்டின் தொடக்க நிலையில் அவர் அல்லல்
அடைந்தபோது, ஒருநாள் ஒருவர் சிறுதொகை எடுத்து
நீட்டினார். அதைக் கண்டு வியப்புற்ற அன்னை தெரேசா,

"எதற்கு இந்தப் பணம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அந்தக்
கொடையாளரோ, "ஒரு பள்ளி அமைக்க . . ." என்று
சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்.
 அவரது அறச்செயல் அன்னை தெரேசாவின் உள்ளத்தில்
புதியதோர் ஆர்வத்தைத் தோற்றுவித்தது. `நாமும் இப்படி
நன்கொடைகள் திரட்ட முற்பட்டால் இன்னும் பெரிய
நற்பணிகள் செய்யலாம் போல் இருக்கிறதே!' என்று அவர்
எண்ணினார். அந்த ஆர்வத்தின் உந்தல் தந்த ஊக்கமே
`இறப்போர் நல இல்லம்' போன்ற பெரிய திட்டங்களை
அவர் தீட்டுவதற்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தது.
 ஆயினும், பணத் தட்டுப்பாடு அவ்வப்போது எழுந்து
அன்னை தெரேசாவையும் அவரது அறப்பணி இயக்கத்தையும்

அலைக்கழிக்கச் செய்தது. சில நாள்களில்
உணவுக்குத் தேவையான அரிசி இன்றியும் அவர்கள்
வாடியிருக்கிறார்கள். கோமஸ் உடன் பிறப்பாளர் இல்லத்தில்
குடியிருந்தபோது பட்டினித் துன்பத்தைப் பல நாள்கள் அவர்கள்
சுமக்க நேர்ந்திருக்கிறது. அத்தகைய நெருக்கடி

நேரங்களில்,
"கோமஸ், கையிருப்பில் அரிசி இல்லை; இரண்டு அல்லது
மூன்று படி கொடு் து உதவுமுடியுமா? கடனாகவே தாருங்கள்; திருப்பித் தந்துவிடுவேன்," என்று வீட்டுக்காரருக்கு அன்னை தெரேசா ஒரு குறிப்பு அனுப்புவார்.

அந்தக் குறிப்பைப் பார்த்ததும் மைக்கேல் கோமஸுக்கு
அழுகை பீரிட்டுக்கொண்டுவரும். உடன் அவர் அரிசியைக்
கொடுத்து அனுப்பிவிடுவார். அன்னை தெரேசாவும் பின்னர்த் திருப்பித் தந்துவிடுவார்.

வேறொரு தடவை வியத்தகு நிகழ்ச்சி யொன்று நடை
பெற்றது. கையிருப்பில் இருந்த அரிசி முழுதும் தீர்ந்து
விட, `இனி நாம் பட்டினிதான் கிடக்கவேண்டும்' என்று
கன்னித் துறவியர் கவலையில் ஆழ்ந்திருந்தனர். அப்போது
அதுகாறும் அவர்களுக்கு நேரிடையாக அறிமுகமே ஆகாத
பெண்மணி ஒருவர் அரிசி மூட்டையுடன் அவர்கள் முன்னே
வந்து நின்றார். அன்னை தெரேசாவின் அருட் செயல்களைக் கேள்வியுற்றுத் தாமும் ஏதாவது தரவேண்டும்

என்னும் எண்ணத்துடன் அவர் வந்திருக்கிறார்.
அவர்
கொண்டுவந்திருக்கும் அரிசி, தங்களது ஒரு நாளைய
உணவுக்குப் போதுமானதாக இருக்குமா என்று
அளந்து பார்க்கும்
ஆர்வத் துடிப்பு கன் னித் துறவியருக்கு
ஏற்பட்டுவிட்டது.
தங்களிடமிருந்த தகரக் குவளையால்
மூட்டையிலிருந்த
அரிசியை அளந்தார்கள். அவர்கள் எத் னை பேர்
இருந்தார்களோ அத்தனை பேருக்கும் எவ்வளவு
தேவையோ
அவ்வளவு அரிசி அந்த மூட்டையில் மிகச் சரியாக
இருந்தது.
அதைக் கண்டு அவர்கள் எல்லாருமே திகைப்புக்
கடலில்
ஆழ்ந்தார்கள். இப்படித் தேவைக்குச் சரியான
அளவிலேயே
மூட்டை அரிசி இருப்பதாக அன்னை தெரேசா
கூறியதும்
-104-
அந்தப் பெண்ணிக்கும் ஒரே திகைப்பாகப்
போயிற் று. `இந்த
விந்தை எப்படி நிகழ்ந்தது?' என்று அவர் கண்
கலங்கி
வியந்தார்.
மழைக்காலத்தின்போது இன்னொரு விந்தை
நிகழ்ச்சி

நடந்தது. நோயாளிகள் படுத்துக்கொள்வதற்குரிய
மெத்தைகள்
பழுதடைந்து கிழிந்துவிட் ன. தாங்கமுடியாத குளிரில்
தகுந்த சிறு மெத்தைகள் இல்லாமல் அவர்களைக்
கிடத்த
வேண்டியிருக்கிறதே என்று அன்னை தெரேசா
வருந்தினார்.
உடனே ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய முற்பட்டார். தாம்
தலைக்கு வைத்துக்கொள்ளும் தலையணையில்
உள்ள பஞ்சுப்
பொதியை எடுத்து மெத்தைத் துணிகளில் வைத்துத்
தைத்துவிட எண்ணினார். அதற்காக நன்றாக இருந்த
தமது
தலையணையையே கிழித்துவிட முனைந்தார்.
அதற்குள்
திடீரென்று அழைப்பு மணி அடித்தது. சில
நொடிகளில் ஒரு
மனிதர் அவரைச் சந்திப்பதற்கு வந்தார். அவர்
வெறுங்கையுடன் வரவில்லை; சில படுக்கை
மெத்தைகளையும்
பாய்களையும் கொண்டுவந்திருந்தார். தமக்கு
வெளிநாடு
ஒன்றில் அலுவல் கிடைத்திருப்பதாகவும்,
கல்கத்தாவை
விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்னால் தம்மால்
தரமுடிந்த
அந்தப் பொருள்களைத் தந்துவிட்டுப் போகவே தாம்
வந்திருப்பதாகவும் அவர் கூறினார். அவரைக்

கண்டதும்
அன்னை தெரேசாவும் அவரது அறப்பணி இயக்கக்
கன்னியரும் அடைந்த திகைப்புக்கு அளவே
இல்லை.
எல்லாச் சமயத்தவரும் ஈந்த நன்கொடை
இவ்வாறு நன்கொடை அளிக்க முன்வந்தவர்கள்,
பல்வேறு
சமயங்களைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.
அன்னை
தெரேசா ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தைச் சார்ந்தவராக
இருந்தாலும் அவர் சமய வெறியோடு நடக்கவில்லை
என்பதை இந்த நன்கொடைகள் மேலும்
மெய்ப்பிக்கின்றன.
இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக எத்தனையோ
நிகழ்ச்சிகளைக்
கூறலாம்.
-105-
பார்ப்பனர் குலத்தைச் சார்ந்த ஆடவர்கள் தங்கள்
வேத
சமயத்தை விளங்கிக்கொண்டதற்கு அறிகுறியாக
இளம்
பருவத்திலேயே பூணூல் அணிந்துகொள்வதை ஒரு
சடங்காக
நடத்திவருகின்றனர். ஒருமுறை அப்படித் தங்கள்
மகனுக்குப் `பூணூல் விழா' நடத்திய ஒரு பார்ப்பனக்
குடும்பத்தினர்
அன்னை தெரேசாவிடம் வந்தனர்; தங்களுடைய
மகனுக்கு

நடைபெற்ற சடங்கினை ஒட்டி ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் காசோலை வடிவில் தந்து, குழந்தையை வாழ்த்தியருளுமாறு வேண்டிக்கொண்டார். தாங்கள் வேறொரு சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தும், அறப்பணிகள் ஆற்றும் அன்னை தெரேசாவிடம் அவர்களுக்கிருந்த பெருமதிப்பையே அந்த நன்கொடை புலப்படுத்தியது.

அவ்வாறே இசுலாமிய சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்துக்கு நன்கொடைகளை நல்கியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் பின்னிய பனியன்கள் போன்றவற்றையும், தைத்த ஆடைகளையும் எண்ணற்ற இசுலாமியப் பெண்கள், மற்றவர்க்குப் பயன்படும் வண்ணம் அன்னை தெரேசாவிடம் அன்பளிப்புகளாக வழங்கியுள்ளார்கள். செல்வச் செழிப்புடன் இசுலாமிய அதிகாரி ஒருவர் தம் மனைவியுடன் வந்து தமக்கு உரிமையுள்ள பண்ணைத் தோட்டத்தையே அறப்பணி இயக்கத்துக்கு நன்கொடையாக அளிப்பதாக அன்னை தெரேசாவிடம் கூறினார். தற்போது அறப்பணி இயக்கத்திந்

தலைமைப்
பீடமாக உள்ள `அன்னை இல்லம்' அமைந்துள்ள
பெரிய
வீட்டின் மனைக்கட்டுப் பகுதியும் ஓர் இசுலாமியப்
பெருமகன்
அன்பளிப்பாக வழங்கியதே ஆகும்.
 மேற்கு வங்கத்தின் முதலமைச்சராக ஆட்சிபுரிந்த
டாக்டர்
பி. சி. ராய் அவர்கள் அன்னை தெரேசாவிடம்
வைத்திருந்த
பெருமதிப்புக் குறித்து முன்னரே அறிந்திருக்கிறோம்.
அவர்,
பல தெய்வ வணக்கத்தையும் உருவ வழிபாட்டையும்
ஏலாதவர். `ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவனூன்'
என்பது
தமிழ்நாட்டுச் சமயச் சான்றோர் திருமூலர்
அறிவுறுத்திய
இறைநெறியாகும். இதே கொள்கையைக் கொண்ட
கடவுள்
-106-
வழிபாட்டு இயக்கம் ஒன்றை வங்காள மாநிலத்தின்
சீர்திருத்தச் செம்மலான இராசா ராம் மோகன் ராய்
தோற்றுவித்தார். அதற்குப் `பிரும்ம சமாசம்' எனப்
பெயர். அந்த
`ஒரே கடவுள் இறைநெறி இயக்க'த்தைச் சார்ந்தவரே
டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள். தாம் அவ்வாறு
வேறொரு
நெறியைப் பின்பற்றுகிறவராக இருந்தாலும் அன்னை

தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்க வளர்ச்சியில் அவர் மிகுந்த
அக்கறை செலுத்தினார்; ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர்
என்னும் முறையில் அரசின் சார்பில் செய்யக்கூடிய உதவிகள்
கிடைக்க வழிவகுத்ததோடு அவர் நிற்கவில்லை. தனிப்பட்ட
முறையில் தமக்கு உரிமையுள்ள பொருள்களையும்
நன்கொடைகளாக அவர் அளித்திருக்கிறார்.

அவர் ஒருமுறை அன்னை தெரேசாவிடம், ". . . என்னுடைய பணத்தை யார் யாரோ களவாடிச் செல்கிறார்கள்.
எனவே, உங்களுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு
பணத்தையும் என்னிடமிருந்து
எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.
உங்களுக்கு எது மிகச் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறதோ அந்த
முறையிலேயே உங்கள் இல்லங்களை நடத்துங்கள். நீங்கள்
என் பணத்தை எப்படிச் செலவழித்தாலும் அதற்கு நான்
எந்தக் கணக்கும் கேட்கமாட்டேன். உங்களை நான் முழுமையாக நம்புகிறேன்," என்று மனம் திறந்து கூறியுள்ளார்.

இதிலிருந்து `பிரம்ம சமாச' நெறியைப் பின்பற்றிய டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள், கத்தோலிக்கக்

கிறித்தவ
சமயத்தவரான அன்னை தெரேசா அவர்களிடம்
எத்துணை
ஆழமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார் என்பது இனிது
விளங்குகிறது அன்றோ?

குப்தாவின் கொடை

அன்னை தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்துக்கு
அவ்வப்போது நன்கொடை வழங்குவோரில் டாக்டர்
குப்தா
என்பவரும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பெருமகன் ஆவார்.
நெஞ்சத்தை நெகிழவைத்த ஒரு நிகழ்ச்சிதான்
அவரை அவ்வாறு
தனிசிறந்த நன்கொடையாளராக மாற்றியது.
செல்வாக்குள்ள

குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இளம்பெண் ஒருத்தி
மகப்பேற்றுக்காக அவரது மருத்துவ மனையில்
கொண்டுவந்து
சேர்க்கப்பெற்றாள். அவளோ திருமணம் ஆகாமலே
தாய்மை
நிலையை எய்திவிட்டாள். அவள் பெற்றெடுத்த
குழந்தையை
ஏற்றுக்கொள்ள அவளுடைய குடும்பத்தினர் அறவே
மறுத்து
விட்டனர். எனவே, அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தையைப்
பேணி
வளர்க்கத் தகுதியான காப்பிடம் ஒன்றைத்
தேடித்தருமாறு

அந்தப் பெண்ணின் தாய் டாக்டர் குப்தாவை
வேண்டிக்கொண்டார். அவருக்கு உடனே அன்னை
தெரேசாவைப்
பற்றிய எண்ணமே வந்தது. அவர் புரிந்துவரும்
அறச்செயல்களைப்பற்றி முன்பே
அறிந்துகொண்டிருந்த டாக்டர் குப்தா,
அவரைச் சந்திப்பதற்காக அறப்பணி இயக்கத்தின்
தலைமையகத்திற்குச் சென்றார். அப்போது அன்னை
தெரேசா
அங்கே இல்லை. ஆயினும், அவருக்கு மாற்றாகப்
பொறுப்பில்
அமர்ந்திருந்த `சகோதரி', டாக்டர் குப்தாவை
அன்புடன்
வரவேற்றார். அவரது வேண்டுகோளை ஏற்றுத்
தாயுடன்
வாழமுடியாத அந்தச் சேயை எப்போது
கொண்டுவந்து
ஒப்படைத்தாலும் எடுத்துக்கொள்வதாக
உறுதியளித்தார்.
அவ்வாறே கைவிடப்பட்ட அந்தச் சேய்,
`குழந்தைகள்
காப்பகத்தில்' வளர்க்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றது.
அறப்பணி
இயக்கத்தவரின் இந்த அருட்செயல் டாக்டர்
குப்தாவின்
உள்ளத்தை உருகுமாறு செய்தது. அன்று முதல் அந்த
இயக்கத்துக்கு தம்மால் இயன்ற அளவு
நன்கொடைகள்

வழங்குவதற்கு அவர் உறுதிபூண்டார்.
ஒருநாள் அன்னை தெரேசாவிடம் அவர்,
"அன்னையே, எனக்குள்ள ஒரு நிலச் சொத்தை உங்கள்
அறப்பணிக்கென்று ஒப்படைக்க விரும்புகிறேன் `டம் டம்'
விமான நிலையம் செல்லும் சாலையின் அருகில் இந்தச்
சொத்து இருக்கிறது. என்னால் அங்கே பெரிய கட்டடம்
எதையும் தனிப்பட்டமுறையில் கட்டித்தர இயலாது.
என்றாலும், அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவை நண்பர்கள் சிலரிடமும்
நன்கொடைகள் பெற்று ஈடு செய்யமுடியும்," என்று கூறினார்.

டாக்டர் குப்தாவின் இந்த அறக்கொடையை அன்னை
தெரேசா அகமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டார்.

அயல் நாட்டினர் அளித்த கொடைகள்

இந்தியாவில் உள்ளவர்கள்தாம் இவ்வாறு நன்கொடைகள்
தருவதற்கு முன்வந்தார்கள் எனக் கூறமுடியாது.
வெளிநாடுகளில் வாழும் பொதுநல நோக்காளர்களும் அன்னை
தெரேசாவின் அறப்பணி இயக்கத்துக்குத் தாராளமாக
அன்பளிப்புகளை அள்ளி வழங்கியிருக்கிறார்கள்.
அமெரிக்க நாட்டின் முன்னாள் குடியரசு தலைவர்

ஜான்
கென்னடியின் இளவலும், தற்போது அந்நாட்டின்
நாடாளுமன்றத்தில் `செனட்ட'ராகத்
தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றிருப்பவருமான எட்வர்டு
கென்னடி இந்தியா வந்தபோது,
பங்களாதேஷ் மக்களுக்குப் புகலிடம் அளித்து
அன்னை
தெரேசாவின் இயக்கத்தினர் ஆற்றிய
தொண் டுகளைக்
கண்டு, தமது குடும்ப அறக்கொடை நிறுவனம்
ஒன்றிலிருந்தே பரிசு வடிவில் நன்கொடை
வழங்கினார் என்பது
பற்றி முன்னரே படித்திருக்கிறோம்.
இவ்வாறு செல்வமும் செல்வாக்கும் படைத்த
தலைவர்கள்
மட்டுமன்றிப் பல்வேறு நாடுகளைச் சார்ந்த பள்ளி
மாணவமணிகளும் தங்களால் இயன்ற தொகைகளை
அன்பளிப்புகளாக அனுப்பியவண்ணம்
இருக்கின்றனர். டென்மார்க்,
ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா ஆகிய
நாடுகளைச்
சார்ந்த சிறுவர்கள் தங்கள் கைச்செலவுக்குப்
பெற்றோரால்
தரப்படும் பணத்தையும், பால் பருகுவதற்குச்
செலவாகும்
பணத்தையும் சேமித்து, அன்னை தெரேசாவினால்
ஆதரிக்கப் பெறும் குழந்தைகளின் நலனுக்காக
அனுப்பிவிடுகின்றனர்.

போப்பாண்டவர் நல்கிய கொடை

அன்னை தெரேசா பெற்ற நன்கொடைகளில்
எல்லாம்
தலைசிறந்ததாக உலகின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது
1964-ல்
போப்பாண்டவர் அளித்த நன்கொடையாகும்.
இந்தியாவில்
-109-
உள்ள நகரங்களிலேயே கட்டடக் கலையழகுக்குப்
பெயர்
பெற்று விளங்குவது பம்பாய் நகரம். அந்த ஆண்டில்
அங்கே
கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ சமயச் சார்பில் மாநாடு
ஒன்று
நடைபெற்றது. அதில் கலந்துகொள்வதற்குத்
தஷூபத்திரு. ஆறாவது
பால் என்னும் பெயரிய போப்பாண்டவர்
எழுந்தருளினார்.
அவரை வரவேற்க அச்சமயம் இந்தியக் குடியரசு
தலைவராக
இருந்த டாக்டர் எஸ். இராதாகிருட்டினன் அவர்களே
பம்பாய் சென்றிருந்தார். இதிலிருந்தே
போப்பாண்டவர்
அவர்களுக்குள்ள உலகந்தழுவிய உயர்ந்த
செல்வாக்கை
உணர்ந்துகொள்ளலாம். அவர் பம்பாய்க்கு
எழுந்தருளிய
போது, நூறாயிரக்கணக்கான மக்கள் கடல்போலத்

திரண்டார்கள். அமெரிக்கக் கொடைவள்ளல் ஒருவர் தமக்கு
அன்பளிப்பாகத் தந்த மிக அழகான படகுபோன்ற `லிங் ன்'
உந்து வண்டியில் அவர் பயணம் புரிந்தார். தாம் இந்தியாவை
விட்டுப் புறப்படுவதற்கு முன்னர் அன்னை தெரேசாவை
அழைத்து அவரிடம் அந்த விலையுயர்ந்த `லிங்கன்' உந்து
வண்டியை நன்கொடையாக வழங்கினார். அறப்பணி இயக்க
வளர்ச்சிக்காக அவர் கொடுத்த அன் ளிப்பை உலக ஏடுகள்
பல பாராட்டின; மேதகு போப்பாண்டவருடன் அன்னை
தெரேசாவின் படத்தையும் அவை வெளியிட்டன.

அந்த உந்து வண்டியை உடனே விற்பனை செய்திருந்தால்
இலட்சம் ரூபா கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அதைக்கொண்டு
மேலும் பல மடங்கு பணத்தைப் பெருக்கும் வழி ஒன்றை
அவர் மேற்கொண்டார். பரிசு சீட்டுகள் மூலம் அதை
விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார். ஒரு சீட்டின் மதிப்பு நூறு
ரூபா என்று கட்டணம் விதித்து அவை விற்கப்பட்டன.

அந்தக் குலுக்கல் சீட்டுகள் நான்கு இலட்சத்து ஐம்தாயிரம்
ரூபாவுக்கு விற்பனை ஆயின. அந்தப் பெருந்தொகையைக்
கொண்டு மேலும் ஒரு தொழுநோயாளிகள் குடியிருப்பை
அவர் ஏற்படுத்தினார்.

இந்திய அரசும் அன்னை தெரேசாவுக்குச் சில சலுகைகளை
நன் ெ ாடைகளாக அளித்திருக்கிறது. நாட்டில் ஆங்காங்கே
எழுந்துள்ள அறப்பணி இயக்க இல்லங்களை அன்னை பார்வையிட்டுத்

திரும்புவது வழக்கம். அந்தச் செலவைக்
குறைக்கின்ற வகையில், இந்தியாவில் எங்கு வேண்டுமானாலும்
கட்டணம் இன் றித் தொடர் வண்டியில் பயணம் புரிவதற்குரிய
சலுகையை இந்திய அரசு அளித்துள்ளது. அதேபோல்
`இந்தியன் ஏர் லைன்ஸ்' விமானங்களில் இலவசமாகப்
பயணம் புரிவதற்கும் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் சலுகை
அளித்துள்ளார்.

நெஞ்சைத் தொட்ட பிஞ்சுக் கைகள்

அன்னை தெரேசாவை நாடிவந்த நன்கொடைகளில்

மனத்தை மெழுகாகக் கரையச் செய்யக்கூடிய சிலவும் அடங்கியிருந்தன.

ஒரு சமயம் அவர் கூட்டம் நிரம்பி வழியும் `டிராம்' வண்டியில் கல்கத்தா நகருக்குள் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தார்.
உட்கார்ந்து செல்வதற்கு அவருக்கு இருக்கை கிடைக்கவில்லை; எனவே, நின்றுகொண்டே சென்றார். உடனே ஓர்
ஏழை மனிதர் எழுந்து நின்று அவர் அமர்வதற்கு இடம்
கொடுத்தார். அதனுடன், அவருக்குத் தேவையான பயணச்
சீட்டைத் தாமே காசு கொடுத்து வாங்கித் தருவதற்கு இசைவாரா என்றும் வேண்டினார். அன்னை தெரேசா புன்னகையோடு அவரது சிறிய நன்கொடையை ஏற்றுக்
கொள்ள இசைந்தார். "என் போன்ற ஏழைகளால் இதைத்
தான் செய்யமுடியும்," என்றவாறே தமது வேட்டி நுனியில்
முடிந்துவைத்திருந்த பத்துக் காசு நாணயத்தை எடுத்துப்
பயணச் சீட்டை வாங்கிக் கொடுத்தார். அவர் உருவத்தில்
ஏழை மனிதரே. ஆனால், உள்ளத்தால் ஏழை அல்லர்;
உயர்ந்த செல்வரே என்பதை அன்னை தெரேசா உணர்ந்து

கொண்டார்.
 ஒருமுறை தம் இல்லங்களில் உறையும் நோயாளிகளுக்கு
உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக `ஸ்டேட்ஸ்மன்' என்னும் ஆங்கில நாளேட்டில் அன்னை
தெரேசா ஒரு விளம்பரம் செய்தார்.

 `என் ஏழை மக்களுக்காக ஒரு பிடி அரிசியும் ஒரு கரண்டி
சருக்கரையும் கல்கத்தா மக்கள் தரவேண்டும்' என்று அதில்
வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.
 அது வெளியான பிறகு ஒருநாள் ஒன்பது ஆண்டு நிரம்பிய
சிறுமி ஒருத்தி தன் பெற்றோர்களுடன் அன்னை தெரேசாவிடம் வந்தாள். " அன்னை அவர்களே, இந்த ஆண்டு என்
பிறந்த நாள் பரிசாக என் அப்பா நூறு ரூபா தருவதாகக்
கூறியிருந்தார். நீங்கள் நாளேட்டில் கொடுத்திருந்த விளம்பரத்தைப்பற்றி என் அப்பாவும் அம்மாவும் பேசிக்கொண்டிருந்ததை நான் கேட்டேன். உடனே, என் பிறந்த நாள் பரிசாகக்
கிடைக்கும் பணத்தை அன்னை தெரேசா அவர்களிடமே
தந்துவிடலாம் என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். இன்று என்

பிறந்த நாள். என் அன்புக் காணிக்கையைத்
தங்களிடம்
செலுத்திவிட்டுப்போகவே இப்போது
வந்திருக்கிறேன்."
என்றாள்.
அந்தச் சிறுமியின் ஈகை உள்ளத்தை எண்ணி
அன்னை
தெரேசாவின் கண்கள் கசிந்தன.
அடுத்து, ஆறே வயதுள்ள குழந்தை ஒன்று
அவரைப்
பார்க்க வந்தது, அதன் கையில் சருக்கரை நிரம்பிய
கண்ணாடிப் புட்டி ஒன்று இருந்தது.
"அன்னையே, மூன்று நாள்கள் நான் காஃபியில்
சருக்கரை
போட்டுக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் கேட்டபடி,
உங்களுக்காகச் சேமித்து இதைக்
கொண்டுவந்திருக்கிறேன்," என்று
அந்த மழலைச் செல்வம் கூறியது.
அந்தக் குழந்தையிடமிருந்து சருக்கரைப் புட்டியை
வாங்கிக்
கொள்ளும்போதே அன்னை தெரேசாவுக்குத்
தோன்றிய
உவகைக் கண்ணீரைத் தடுக்கமுடியவில்லை.
இவ்வாறெல்லாம் பலவகையான வழிகளிலும்
பலதரப்பட்ட மக்களிடமும் நன்கொடைகளைத்
திரட்டியே தமது
அறப்பணி இயக்கத்தை அன்னை தெரேசா வளர்த்து
வருகிறார்.

11. தேடிவந்த பரிசுகள்

பரிசு என்பது ஒருவர் பெற்றுள்ள சிறப்புக்குத் தரப்படும் மதிப்பின் அடையாளமாகும். அது தன்னைப் பெறுகின்றவருக்குப் பேருவகை தருகிறது; தன்னைப் பெறாதவர்களுக்குத் தூண்டுகோலாகவும் அமைகிறது; ஒருவரது பெயரை விரைந்து விளம்பரப்படுத்தும் அரிய கருவியாகவும் பயன்படுகிறது. பரிசுக்கு அடிப்படை, அதைப் பெறுகின்றவருக்கு அமைந்துள்ள முதன்மையான தேர்ச்சியே. அதனால் தான் படிப்பிலோ, விளையாட்டுப் பந்தயங் களிலோ, இலக்கியப் படைப்புகளிலோ, அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளிலோ, பொதுநல அறப்பணிகளிலோ முதன்மையாகத் தேர்ச்சி பெறுகிறவர்கள் பரிசுகள் வழங்கப்பெற்றுச் சிறப்பிக்கப் பெறுகிறார்கள்.

பரிசு வழங்கும் முறை உலகில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது. தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த உரோமாபுரி நாட்டிலும் கிரேக்க நாட்டிலும் அந்நாளில் போர் மறவர்களும் விளையாட்டு வீரர்களும் பரிசுகள் வழங்கப்பெற்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நம் தமிழ்நாட்டிலும் அவ்வாறு பரிசு வழங்குதல் பழங்காலத்திலிருந்தே நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. இங்கே மறவர்களுக்கு மட்டுமன்றிப்

புலவர்களுக்கும் பரிசில் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்யும்
பண்பை
அந்நாளைய மூவேந்தரும் போற்றி
வந்திருக்கின்றனர்.
அறப்பணி இயக்கத்தின் வாயிலாக ஈடில்லாத
சிறப்புத்
தொண்டுகள் பல செய்துவரும் அன்னை
தெரேசாவைப்
பரிசுகள் பல தேடிவந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை.
1950-ல்
தான் அவர் தமது இயக்கத்தை எளிய முறையில்
கல்கத்தாவில் தோற்றுவித்தார். பன்னிரண்டு
ஆண்டுகளில் அவர்
அடக்கமாக ஆற்றிவந்த அறச் செயல்களின்
அருமை

பெருமைகளை இந்திய முழுமையும்
உணரத்தொடங்கியது.
பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற வெளிநாடுகளும்
விளங்கிக்கொண்டன.
அன்னை அடைந்த முதல் விருது
நாட்டின் தலைசிறந்த பெருந்தலைவர்கள்,
பேரறிஞர்கள்,
அறிவியல் வல்லுநர்கள், கலைத் திலகங்கள்,
சீர்திருத்தச்
செம்மல்கள், அறப்பணியாளர்கள் முதலானோரைச்
சிறப்புச்
செய்து விருதுகள் வழங்குவதை இந்திய அரசு

ஆண்டுதோறும்
மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. அவரவருடைய தகுதி, முதிர்ச்சி
வயதுக்கேற்ப இந்த விருதுகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு வழங்கப்
படுவதுண்டு. `பாரத ரத்னா', `பத்ம விபூஷண', `பத்ம பூஷண்', `பத்ம ஸ்ரீ' என்னும் பெயர்களைக் கொண்டவை
இவ்விருதுகள். இவற்றுள் மிக உயர்ந்தது `பாரத ரத்னா'
ஆகும்.

1962ஆம் ஆண்டு `தாமரைத் திரு' என்னும் பொருள்
உடைய `பத்ம ஸ்ரீ' விருதுக்குரியவராக அன்னை தெரேசாவைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்திய அரசு அறிவித்தது.
தம்முடைய அளப்பரிய அறத்தொண்டுகளுக்காக அவர் பெற்ற
முதல் பரிசு இந்த விருதுதான். இவ்வாறு விருதுக்குரியவர்
என ஒருவரின் பெயர் அறிவிக்கப்படுமானால், அவரது
உள்ளம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் துள்ளிக் குதிப்பது இயற்கை.
ஆனால், அன்னை தெரேசாவோ எத்தகைய இன்ப ஆர்ப்பரிப்புக்கும் இடம் தராமல் அமைதியாகவே இருந்தார்.
அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அவர் மனம்

இசையவில்லை. எனவே, தமது சமயத் தலைவரான
கல்கத்தா
நகரில் வாழும் தவத்திரு. தையர் என்னும் பேராயர்
(பிஷப்) அவர்களை அணுகி, "விருது
வாங்குவதற்காக நான்
புதுடில்லிக்குப் போக வேண்டா என்று
நினைக்கிறேன்,"
என்று அன்னை தெரேசா கூறினார்; ஆனால்,
பேராயர்
அதனை ஏற்கவில்லை. அந்த விருது அன்னை
தெரேசா
ஒருவருக்குமட்டும் கிடைத்த ஒன்றாக
எடுத்துக்கொள்ளக்
-114-
கூடாது என்றும் அவரது அறப்பணி இயக்கத்தில்
பங்கு
கொண்டு ஏழை மக்களின் ஊழியத்திற்குத் தங்களை
ஒப்படைத்துள்ள கன்னித் துறவியர்
அனைவருக்குமே
அளிக்கப்பெற்ற சிறப்புப் பரிசு என்றும் அவர்
எடுத்துரைத்தார். "நீங்கள் உறுதியாக விருதுவாங்கச்
செல்லத்
தான் வேண்டும்," என்று அன்பாக அவருக்குக்
கட்டளையிட்டார். அந்தப் பேராயரின்
வாழ்த்துதலோடு புது டில்லி
சென்று அப்போதைய இந்தியக் குடியரசு தலைவர்
டாக்டர்
எஸ். இராதாகிருட்டினன் கைகளிலிருந்து தமக் ூக்

கிட்டிய
முதல் பரிசான `பத்ம ஸ்ரீ' விருதை அன்னை
தெரேசா
பெற்றுக்கொண்ட நிகழ்ச்சிபற்றி முன்னரே
அறிந்துள்ளோம்.
பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் பெரும் பரிசு
அதே ஆண்டில் பிலிப்பைன்ஸ் நாடு, அன்னை
தெரேசாவுக்கு ஒரு பரிசு அளிப்பதாக அறிவித்தது.
`ராமோன்
மாக்சாய்சாய் பரிசு' என்பது
அதன் பெயர். பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் ஆட்சித்
தலைவராகக் கோலோச்சியவர் ராமோன்
மாக்சாய்சாய். அவரது
நினைவாக உலகில் சமுதாயப் பணிகளுக்காக
உழைக்கும்
சான்றோர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் இந்தப் பரிசு
அளிக்கப்படுகின் றது. இந்தியப்
பெருந்தலைவர்களுள் ஆச்சாரிய
வினோபா பாவே அவர்களும், ஜெயப்பிரகாஷ்
நாராயணன்
அவர்களும் இந்தப் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.
நாட்டின்
விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட அந்தத் தியாகத்
திருவிளக்குகளைப் போன்றே, அன்னை
தெரேசாவுக்கும் பிலிப்பைன்ஸ்
நாடு பரிசு வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தமை இந்திய
நாடே
பெருமிதம் கொள்ளத்தக்கதாகும். அந்நாட்டு ஆட்சித்

தலைவரும் அவர்தம் துணைவியாரும் பரிசு பெறச்
சென்ற
அன்னை தெரேசாவுக்கு மிகச் சிறந்த முறையில்
வரவேற்புக்
கொடுத்தனர். அந்தப் பரிசின்மூலம் கிட்டிய
பெருந்தொகையை ஓர் அறப்பணியில் அவர்
ஈடுபடுத்திவிட்டார்.
அந்தப் பரிசு அறிவிக்கப்படு முன்னரே, ஆக்ரா
நகரில்
ஓர் அறப்பணி இல்லம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று
அங்கிருந்த

கன்னித் துறவியர் எழுதியிருந்தனர். அதற்கு 50,000
ரூபா
தேவை என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஆனால்,
அப்போது
அன்னை தெரேசாவிடம் பணம் இல்லை. `இந்தத்
திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றப்போகிறோம்?' என்று
அவர்
எண்ணிக்கொண்டிருந்த வேளையில்தான்
பிலிப்பைன்ஸ்
நாட்டு நாணய மதிப்புப்படி 10,000 டாலர்கள்
கொண்ட
`மாக்சாய்சாய்' பரிசு அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த்
தொகை
நம் இந்திய நாணயப்படி 50,000 ரூபாவுக்கு நிகரானது
என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; ஆக்ரா இல்லத்துக்கு
எவ்வளவு

தொகை தேவையென்று மதிப்பிடப்பட்டதோ அதே அளவுத்
தொகை பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் பரிசாக வந்தது
வியப்புக்குரியது அன்றோ? இதனால், ஆக்ரா நகரில் அறப்பணி
இல்லம் அமைப்பது அன்னை தெரேசாவுக்கு எளிதான
வேலையாக விரைவில் ஈடேறியது.

இந்தப் பரிசுக்குப் பின்னர், ஒன்பது ஆண்டுகள் கழித்து
உலக நாடுகள் அனைத்தும் அன்னை தெரேசைவை
வியப்போடு விழித்து நோக்கின. குறிப்பாக, `பங்களாதேஷ்'
நடத்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒட்டி அங்கிருந்து
இந்தியாவுக்கு ஓடிவந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு
அவர் தம் இயக்கத்தினர் புரிந்த உதவிகள் எல்லா நாடுகளின்
இதயத்தையும் தொட்டன. அவற்றின் விளைவாக 1971
ஆம் ஆண்டில் அடுக்கடுக்கான பரிசுகள் அருவிமேல் அருவி
போல அன்னை தெரேசாவை நோக்கிப் பாய்ந்தோடி வந்தன.

அந்த ஆண்டு சனவரித் திங்களில் மேதகு போப் ஆண்டவர்
23ஆம் ஜான் அவர்களின் உலக அமைதிப் பரிசை

அப்போதைய போப் ஆண்டவர் மேதகு ஆறாவது
பால் அவர்கள்,
அன்் னை தெரேசாவுக்கு வழங்கினார். அதே 1971-ல்
செப்டம்பர்த் திங்களில் அமெரிக்க நாட்டு `குட்
சமாரிடன்
பரிசு' அவரைத் தேடி வந்தது. அடுத்து, அக்டோபர்த்
திங்களில் `ஜான் எஃப் கென்னடி அனைத்துலகப்
பரிசு' அவருக்கு
அளிக்கப்பட்டது. அந்தத் திங்களில் அமெரிக்கத்
தலைநகராம்

-116-

வாஷிங்டனில் `சிறப்பு டாக்டர்' பட்டம் அளித்து
அன்னை
தெரேசாமீது பாராட்டு மலர்கள் தூவினார்கள்.

நேரு நினைவுப் பரிசு

1972 நவம்பர்த் திங்களில் நம் இந்தியத்
தலைநகரிலேயே
பெருமிதம் அளிக்கக்கூடிய பெரும் பரிசு ஒன்று
அன்னை
தெரேசாவுக்கு வழங்கப்பெற்றது. அதன் பெயர்
`ஜவகர்லால்
நேரு உலக ஒப்புரவுப் பரிசு' என்பதாகும். நம் இந்திய
நாட்டின் விடுதலைக்காக அரும்பாடுபட்ட
தலைவர்களில்
ஜவகர்லால் நேருவும் ஒருவர். காந்தியடிகளின்
அடிச்சுவட்டில் அறப்போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு
ஒன்பது
ஆண்டுகளுக்குமேல் சிறை வாழ்வை

மேற்கொண்டவர் அவர்.
விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் முதல் தலைமை
அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றுப் பதினேழு ஆண்டுகள்
தாம் மறையும்வரை
அவர் ஆட்சியை நடத்தினார். அறிவியல்
முன்னேற்றத்துக்கு
ஆக்கம் அளிக்கும் பகுத்தறிவாளராகவும் அவர்
விளங்கினார்.
இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர், ஆங்காங்கே
பகையுணர்ச்சி புதைந்தபோதெல்லாம் அந்தப் போர்
நெருப்பினை
அணைக்கும் தண்ணீராகவும் நேரு பாடுபட்டார்.
அமெரிக்க
வல்லரசு ஒருபுறமும் சோவியத் ரஷிய வல்லரசு
மறுபுறமும்
எதிர் எதிராக விலகிச் சென்ற நிலையில் அந்த இரு
அணிகளிடமும் சிக்கிவிடாமலும் அதே சமயம்
அவற்றுக்கிடையே
இணைப்புப் பாலமாகவும் `நடுநிலை நாடுகள் அணி'
என்னும்
புதிய அணி ஒன்றை அவர் தோற்றுவித்தார்.
அதனால்
உலகின் பதற்ற நிலைகள் தணிந்து
நாடுகளுக்கிடையே
ஒப்புரவும் நட்புறவும் தழைக்கக்கூடிய அன்புச் சூழல்
உருவாயிற்று. இவ்வாறு உலக அமைதிக்காக அரிய
முயற்சிகள் மேற்கொண்ட அவரை `ஆசியாவின்
முடிசூடா

மன்னர்' என்றும் `உலகின் அமைதிப் புறா' என்றும்
அனைத்து நாட்டுத் தலைவர்களும் கொண்டாடினர்.
உலக
அரங்கில் இந்தியாவின் பெருமை பட்டொளி வீசிப்
பறக்குமாறு செய்த அவரது நினைவாகவே `நேரு
பரிசு'
ஆண்டுதோறும் உலகச் சான்றோர்களுக்கு
அளிக்கப்படுகின்றது.

அத்தகைய உயரிய பரிசை ஏழைகளை
வாழவைக்கும்
அறப்பணிகளுக்கென்றே தம் வாழ்வை
ஒப்படைத்துக்கொண்டுள்ள
அன்னை தெரேசாவுக்கு வழங்கியதன்மூலம் இந்தியா
தனக்குத்தானே புகழ்முடி புனைந்து கொண்டது
எனவும்
சொல்லலாம்.

டெம்பிள்டன் பரிசு

1972-ல் இன்னொரு சிறப்புப் பரிசும் இங்கிலாந்து
நாட்டிலிருந்து அன்னை தெரேசாவைத் தேடி வந்தது.
`டெம்பிள்டன் பரிசு' என்று அதற்குப் பெயர்.
இலண்டன்
மாநகரில் நிகழந்த அந்தப் பரிசளிப்பு விழாவுக்குப்
பிரிட்டானிய நாட்டின் பேரரசி எலிசபெத்
அவர்களின் கணவரான
இளவரசர் பிலிப் அவர்களே தலைமை தாங்க
வந்திருந்தார்.
34,000 ஆயிரம் பவுன்கள் மதிப்புடைய அந்தப்

பெரும்
பரிசை வழங்கிய அவர், அன்னை தெரேசா மீது மிக அழகான
பாராட்டு மலர்களையும் தூவினார்;

". . . உண்மையான அறப்பணி என்பதே அன்னை தெரேசாவின் வாழ்விலும் செயலிலும் சுடர்விட்டு ஒளிவீசக் காண்கிறோம். அவரது தூய தொண்டு நம்மிடம்
அடக்கத்தையும் பணிபுரியும் ஆர்வத்தையும் தூண்டிவிடுகிறது; நமது உளமார்ந்த பாராட்டையும் பெறுகிறது."

1978-ல் பிரிட்டானிய அரசே `ஆர்டர் ஆஃப் பிர்ட்டிஷ்
எம்பயர்' என்னும் உயரிய விருது வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

1979 மார்ச்சுத் திங்களில் `பால்சான் அனைத்துலக விருது'
அன்னை தெரேசாவை நாடிவந்தது. இந்தப் பரிசு மூன்று
இலட்சம் டாலர்கள் மதிப்புடையதாகும். இப் பரிசு உலக மக்களிடையே அமைதியையும் உடன்பிறப்புப் பாசத்தையும் வளர்ப்பதற்காக இத்தாலிய நட்டினரும் சுவிட்சர்லாந்து நாட்டினரும் இணைந்து ஏற்படுத்தியுள்ள
அறக்கட்டளையிலிருந்து வந்ததாகும்.

நானிலம் போற்றும் நோபல் பரிசு

இந்தப் பரிசுகள் அத்தனைக்கும் மேலாக மணிமுடி

சூட்டுவது போன்று வேறொரு பரிசும் அன்னை
தெரேசாவை
நோக்கி ஆர்வத்துடன் ஓடிவந்தது. அதுதான் உலகம்
முழுவதையும் கவர்கின்ற நோபல் பரிசு.
நார்வே நாட்டில் தோன்றிய ஆல்பிரட் பி. நோபல்
என்பவர் புகழ்மிக்க அறிவியல் வல்லுநராகத்
திகழ்ந்தவர்.
மலைப் பாறைகளைப் பிளந்து பாதைகளைச்
செப்பனிடப்
பயன்படும் `டைனமைட்' என்னும் வெடிமருந்து
அவரது அரிய
கண்டுபிடிப்பாகும். அது போர்க்காலங் ளில்
அழிவுகளைத்
தருவது கண்டு அவர் வருந்தினார்; ஆக்கப்
பணிகளுக்கே
அது பயன்படவேண்டும் என்றும் அவர்
விரும்பினார். உலகில்
என்றென்றும் அமைதியே தவழவேண்டும் என்பது
அவரது
வேட்கை. எல்லாத் துறைகளிலுமே மனிதர்கள் அரும்
பெரும்
சாதனைகளைப் புரிந்து முன்னேற்றப் பாதையில்
பீடுநடை
போடவேண்டும் என்று அவர் பெரிதும் விழைந்தார்.
தமது எண்ணங்களுக்கெல்லாம் எழில் வடிவம்
கொடுக்கும்
முறையில் அறக்கட்டளை ஒன்றை அவர்
ஏற்படுத்தினார்.

அந்நாளில் அதற்காக அவர் ஒதுக்கிவைத்த தொகை
90 இலட்சம் டாலர்கள். இந்தப் பெரு நிதியின் வட்டித்
தொகையிலிருந்து ஆண்டுதோறும் மிகச் சிறந்த
வல்லுநர்களுக்கும், படைப்பாளர்களுக்கும்,
இலக்கியச் சிற்பிகளுக்கும்,
அமைதிப் பணி ஆற்றுவோருக்கும் பரிசு
வழங்கவேண்டும்
என்று `இறுதி மறி' எழுதி வைத்துவிட்டுச்
சென்றுள்ளார். அதுவே உலகம் புகழும் `நோபல்
பரிசு' ஆகும்.
இலக்கியம், இயற்பியல், வேதியியல்,
மருத்துவம், உலக அமைதி
ஆகிய ஐந்து துறைகளிலும் அருஞ் செயல்
புரிகின்றவர்களுக்கு நோபல் பரிசு
அளிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டுதோறும்
நோபல் பெருமகனார் மறைந்த நாளான டிசம்பர்
10ஆம்
நாள் இப் பரிசு வழங்கும் விழா நிகழ்கிறது. 1901ஆம்
ஆண்டு முதல் அவரது எண்ணம் ஈடேறி வருகிறது.
-119-
1979ஆம் ஆண்டிற்குரிய உலக அமைதிக்கான
நோபல்
பரிசு அன்னை தெரேசாவுக்கு அளிக்கப்பட்டது.
கடைப்பட்டவரும் கைவிடப்பட்டவரும் ஆகிய
ஏழைகளுக்கும்,
இறப்போருக்கும், தொழுநோயாளிகளுக்கும்,
குழந்தைகளுக்கும்
கைம்மாறு கருதாது அவர் ஆற்றிவரும்

அறப்பணிகளுக்காகவே அந்தப் புகழ்மிக்க
பரிசுக்குப் பொருத்தமானவராக
அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றுள்ளார். தமக்குக்
கிடைத்துள்ள அந்த நோபல் பரிசினால், அன்னை
தெரேசாவுக்குப்
பெருமை என்பதைவிட, அந்தப் பரிசுக்கே பெருமை
என்று
உலகச் சான்றோர் பலர் உவகையுடன் போற்றினர்.
நம் இந்திய நாட்டுக்கும் அன்னை தெரேசாவுக்கு
வந்த
நோபல் பரிசு அளப்பரிய பெருமிதத்தைக்
கொடுத்துள்ளது.
ஏனெனில், இந்தியக் குடிமகள் என்னும்
நிலையில்தான் அவர் அந்தப் பரிசினைப்
பெற்றுள்ளார்.
இந்திய மண்ணில் இளமையிலேயே வந்து குடியேறி,
இந்திய
மக்களோடு இரண்டறக் கலந்து பழகி, இந்தியப்
பெண்ணின்
எளிய புடைவையையே உடுத்தி, முதலில்
இந்தியருக்கு
உழைத்தே இன்றைய உயர்நிலையை அவர்
எய்தியிருக்கிறார். எனவே, இந்தியரில் ஒருவராகவே
அவர் நோபல்
பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார் என நாம் எண்ணி எண்ணி
மகிழலாம்.